

Rasmus Prehn (S):

Tak for denne præcisering fra formandens side. Det gør jo, at man er lidt mere tryk, når man skal til at stille spørgsmål.

Men det er naturligvis ikke sådan, at vi fra Socialdemokratiets side alene forholder os til, hvad der bliver sagt i den kommunale verden; vi lader os inspirere fra mange steder. Men når det er sådan, at der kommer en fuldstændig entydig kritik fra den kommunale verden – fra Dansk Folkeparti over Venstre og Konservative til Socialdemokratiet, SF, De Radikale og Enhedslisten – så virker det, som om at der er et eller andet galt. Normalt oplever man jo, at der kan være politiske forskelle, men her er alle kommunalpolitikere enige om, at der altså er noget, der er helt galt. Det kommunale selvstyre lider overlast på grund af det her. Det må da gøre en form for indtryk på Dansk Folkepartis ordfører.

Men det er jo ikke kun en eller anden følelse af, hvad der er rigtig – det er jo også konkret politik. Det, som det handler om, er jo, at man – på grund af, at man bl.a. har lavet det her anlægsloft – ude i de forskellige kommuner er nødt til at pille helt fantastisk gode velfærdsprojekter af budgetterne. Man må sige til forældre: Den her skolenovering bliver ikke til noget. Man må sige til folk på plejehjem: Jeres plejehjem bliver ikke renoveret. Og man må sige til skolebørn, der skal cykle i skole: Jeres cykelsti bliver ikke til noget. Altså, det er jo også et overgreb på velfærden. Gør det ikke noget indtryk?

Kl. 16:01

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er taletiden overskredet, hr. Rasmus Prehn! Den er groft overskredet, og derfor er det nu ordføreren, der får mulighed for at svare.

Kl. 16:01

Hans Kristian Skibby (DF):

Hvis det skulle ske, at der er en enkelt seer tilbage ude ved fjernsynsskærmene, så vil jeg da gerne berolige med, at det jo ikke er sådan, at tingene ikke bliver udført.

Hr. Rasmus Prehn siger, at plejehjemmene ikke bliver til noget; at cykelstierne ikke bliver til noget – og uha da da. Nej, det, der måske er sket nogle steder, er, at der er foretaget en økonomisk prioritering, sådan som det er sket i forbindelse med utallige andre budgetter og budgetforhandlinger i kommunerne – i hvert fald igennem alle de 10 år, hvor jeg har været med i kommunalpolitik. Så begynder man at priorite-

Kl. 15:59

re, og nogle ting på et anlægsbudget vil jo givetvis blive sat på budgettet for 2009 i stedet for 2008. Sådan må det være. Og det er der altså ikke ret meget nyt i, skulle jeg hilse og sige.

Kl. 16:01

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Fru Lene Hansen for en kort bemærkning.

Kl. 16:02

Lene Hansen (S):

En gang imellem, når vi har haft debatter med Dansk Folkeparti her i salen om det kommunale selvstyre, har jeg fået det indtryk, at Dansk Folkeparti egentlig gerne så det kommunale selvstyre hen, hvor peberet gror. Det kan være, at ordføreren har en anden holdning til det, men det er det indtryk, jeg har fået igennem tiden. Jeg kunne da så spørge, om Dansk Folkeparti vil gå ind for det centrale kommunale selvstyre i fremtiden, uanset at der måske kan blive behov for, at man snakker lidt tilretning af budgetterne med kommunerne undervejs. Eller er Dansk Folkeparti mere interesseret i at forstærke det regeltyranni, den overvågning og den bureaukratisering, som har været tiltagende de sidste 7 år?

Kl. 16:02

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 16:02

Hans Kristian Skibby (DF):

Allerførst vil jeg da gerne sige, at jeg ikke håber, at der er alt for meget galt i at være dér, hvor peberet gror, for der plejer at være ganske behageligt varmt og solskin osv.

Men, spøg til side, det, der sådan set er det kendetegnende ved vores indgangsvinkel til det her kommunale aftalesystem, er jo, at vi jo selvfølgelig gerne ser en frivillig aftale, hvor kommunerne i solidaritet med hinanden forhandler med regeringen og gennemfører det. Sådan har der jo været tradition for at gøre her i landet, og det er der også stadig væk, men vi har bare sagt, at det ikke er noget kardinalpunkt. Hvis kommunerne hellere vil noget andet, skal kommunerne have lov til det, og det betyder jo så eksempelvis individuelle aftaler, hvis man kan se, at man vil få mere ud af det i forbindelse med den måde, som kommunen tilrettelægger sin egen økonomi og sine egne budgetter på.

Men grundlæggende vil jeg da sige, at aftalesystemet er supergodt. Aftalesystemet er jo netop et system, som skulle kunne sikre, at når man laver en aftale, skal den også gælde begge veje. Og der kan vi altså se – hvis vi går 10 år tilbage – at i 8 år ud af 10 år har man ikke fra den ene